

DAGBOK: EN BIBLIOTEKARIES VARDAG

ONSDAG: DEMOKRATI SOM KRIMSKRAMS

Jag läser i tidningen om hur någon i en grannkommun blivit avstängd från jobbet efter att ha skrivit ett kritiskt brev till sin chef. I samtal med pressen menade personalchefen att brevet nog var den utlösande faktorn för avstängningen. Några veckor senare säger samme chef till samma tidning att det absolut inte hade något samband. Hur kan han ändra sig så? Förmodligen för att han under tiden som gått fått reda på att kommunalanställda har rätt att säga vad de tycker.

Jag läser också om Nordkorea, om hur man ljuger där, så genomgående att man till sist förnekar liljekonvaljer. I samma tidning står det om det kulturhus som just nu planeras i vår stadsdel. Ett kulturhus som bara är ett tomt skal och som ska bli något efter en omfattande demokratisk process. Ett kulturhus som egentligen kommer av en idé från medborgarna, vilket cheferna nu tycker är besvärande då de inte riktigt begriper att det är bra att så många tycker huset är en angelägenhet.

Ett kulturhus som de absolut inte vill blanda in oss från bibliotek i, men låter fritidssektorn toppstyra så pass att en av deras chefer uttalade sig i tidningen om vad som skulle vara i huset trots att den där demokratiska processen bara är i sin linda. Det är väl synd om cheferna. De klarar inte av det där med att samarbeta. Att ta in flera åsikter är dem övermäktigt. Ännu jobbigare är väl att lyssna

på sådana som kan något om kultur. Den enda egentliga ståndpunkt de har haft är att den som har hand om huset inte ska komma från kultursektorn, inte vara färgad av något

TORSDAG: APT UTAN BAKSMÄLLA

På torsdagen hade vi APT. För att jag ska kunna hålla mig lugn på de där mötena försöker jag se till att vara bakfull. Men jag vet inte varför det inte blev så i torsdags. Vi hade alla möjliga sorters sprit hemma, men istället fastnade jag i en bok.

Det blev som vanligt ett nonsensmöte. Viktigpettrarna pratade om vikten av att vi ska ta betalt för att folk lånar böcker utan lånekort. Men det slutar inte med det. De anklagar också andra kollegor för att vara osolidariska och låna ut böcker gratis, så att de själva framstår som onda. Ja, varför inte? De är ju onda. Dels ser de till att mötena ägnas åt skitsaker istället för stora strategiska mål genom att de tycker att en lokal bestämmelse är viktigare än bibliotekslagen som säger att lån av böcker ska vara gratis. Dels är det sådana som de, som med sitt fyrkantiga anslag och bristande servicekänsla ser till att göra bibliotekskåren till hela samhällets drift-

kucku. Sen bidrar de till att jag super lite mer än jag borde.

Lovely Laura

Liljekonvalj, Convallaria majalis. Foto: H. Zell. CC BY-SA 3.0.

speciellt utan vara ett oskrivet blad. Vad som skulle vara bra med det har de inte förklarat. Det är väl en kunskapssyn de ger uttryck för. Högste chefen är gammal lärare. Det där med oskrivna blad, tabula rasa, är en syn på barn som kommer från 1600-talet som inte varit gångbar i skolpedagogiken de senaste femtio åren, men som tydligen är ett ideal när man anställer chefer i kultursektorn på 2010-talet.